

Toelichting beleidsregels mantelzorgurgentieverklaringen gemeente Beuningen 2024

Algemeen

In deze beleidsregels wordt beschreven hoe het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Beuningen de regels voor de mantelzorgurgenties zoals omschreven in artikel 9 en 10 van de Huisvestingsverordening gemeente Beuningen 2024 uitvoert. De juridische basis voor deze bepalingen is artikel 1, artikel 9 en 10 van de Huisvestingsverordening gemeente Beuningen 2024, en artikel 12 lid 3 van de Huisvestingswet 2014.

Als een gemeente regels over urgentie in een verordening opneemt dan moeten in die verordening ook de verplichte urgentiecategorieën uit de Huisvestingswet worden opgenomen. Deze wettelijke urgentiecategorieën hebben een plek gekregen in artikel 9 en 10 van de Huisvestingsverordening (naam gemeente) 2024. De categorie ontvangers of verleners van mantelzorg is daar één van. Mantelzorg is hulp als bedoeld in artikel 1.1.1 lid 1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015. Het gaat om zorg die langdurig, onbetaald, niet beroepsmatig en vanuit een persoonlijke betrokkenheid wordt verleend aan een naaste op basis van een bestaande sociale relatie. Het kan gaan om iemand met een (chronische) ziekte, en /of een lichamelijke, verstandelijke, psychische of psychiatrische beperking.

Het verlenen of ontvangen van mantelzorg kan tot gevolg hebben dat er naar het oordeel van het college een urgent huisvestingsprobleem is ontstaan. Naar aanleiding daarvan kan het college een besluit over urgentieverlening nemen, als er een aanvraag wordt gedaan. Een aanvraag om met urgentie te verhuizen, kan worden gedaan door zowel de mantelzorger als de mantelverzorgde. De ervaring leert dat doorgaans de mantelzorger een mantelzorgurgentie aanvraagt.

Artikel 2 voorwaarden voor het verlenen van een mantelzorgurgentie

In artikel 2 zijn de voorwaarden opgenomen waaraan aanvragers van een mantelzorgurgentie moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een mantelzorgurgentie.

Lid 1 en 2: Mantelzorgurgentie wordt alleen verleend als er ook sprake is van een vorm van geïndiceerde zorg. Op een schaarse woningmarkt dient een vorm van urgentie, waarbij voorrang op alle overige woningzoekenden wordt gegeven, te worden gereserveerd voor die gevallen waarin het echt nodig is. Dat is ook de lijn die gehanteerd wordt bij de noodurgenties voor andere woningzoekenden. Daarom is deze voorwaarde opgenomen, die bovendien objectief toetsbaar is. Alleen een toekenning op basis van de Wmo of een indicatiestelling van het ClZ zijn geldige bewijzen van geïndiceerde zorg. De norm van dagelijkse zorg met 10 uur mantelzorg per week is een nadere uitwerking van de wijze waarop aanvragen worden beoordeeld.

Lid 3 normeert de afstand tussen mantelzorger en verzorgde. Een te grote afstand tussen beide hindert een goede mantelzorg. Daarom stellen we de voorwaarde dat een mantelzorgurgentie alleen mogelijk is als die afstand bij aanvraag meer is dan 5 km en na verhuizing kleiner dan 5 km.

In lid 4 wordt de norm voor zelfredzaamheid qua meettijd, zoals die bij de noodurgenties geldt, ook van toepassing op de mantelzorgurgenties. Hiermee bereiken we een betere stroomlijning met deze vorm van urgentie. Aanvragers met een hoge meettijd zijn zelf in staat binnen een redelijke termijn een woning te vinden. Voor de noodurgenties is geregeld dat het college van burgemeester en wethouders van Arnhem jaarlijks de grenzen vaststelt om deze zelfredzaamheid te bepalen. Het college baseert zich hierbij op ervaringsgegevens uit de woningtoewijzing van het voorgaande jaar.

Lid 5 is bedoeld om te voorkomen dat mantelzorgurgentie kan worden verleend om met voorrang te kunnen verhuizen naar een relatie die onzelfstandig woont in een instelling met een combinatie van wonen en professionele zorg, zoals een verzorgings- of verpleegtehuis. Dat is bezoek maar geen mantelzorg.

In lid 6 is bepaald dat aanvragers van een mantelzorgurgentie bij verhuizing een zelfstandige woonruimte achterlaten. Deze bepaling zorgt voor doorstroming op de sociale huurmarkt. Starters zijn daarmee uitgezonderd van een mantelzorgurgentie.

Lid 7 regelt dat slechts één, en niet meerdere huishoudens voor dezelfde mantelzorgsituatie een aanvraag kunnen indienen. Dus bijvoorbeeld wel een zoon of een dochter met ieder een zelfstandige woning, maar niet zoon én dochter.

Overige zaken

Omdat met een mantelzorgurgentie wordt verhuisd naar een sociale huurwoning als bedoeld in art 2 lid 1 van de Huisvestingsverordening gelden voor toewijzing dezelfde volgende eisen:

- Aanvrager, indien woonachtig in een sociale huurwoning, dient te beschikken over een positieve verhuurdersverklaring.
- Aanvrager moet ingeschreven staan als woningzoekende bij Entree.
- Aanvrager heeft de Nederlandse nationaliteit, of is in het bezit van een geldige verblijfstitel.
- Het inkomen van het huishouden van de aanvrager is niet hoger dan de door de rijksoverheid vastgestelde inkomensnorm voor sociale huurwoningen.

Daarnaast geldt de volgende afstemming met het Wmo beleid:

- Indien de ontvanger van mantelzorg, gezien zijn of haar beperkingen, in een ongeschikte woning woont, en een mantelzorgurgentieverklaring heeft om te verhuizen, dan zal beoordeeld worden op basis van de Wmo-verordening en de nadere regels of een verhuiskostenvergoeding kan worden verstrekt.
- Indien de ontvanger van mantelzorg, gezien zijn of haar beperkingen, in een geschikte woning woont, een mantelzorgurgentieverklaring heeft, en verhuist naar een ongeschikte woning dan kan geen beroep worden gedaan op een verhuisindicatie op basis van de Huisvestingsverordening, c.q.
- verhuiskostenvergoeding en/of aanpassing van de nieuwe woning op basis van de Wmo.